

Astăzi, Duminică, 15 Februarie, 2026
Sf. Ap. Onisim; Sf. Mc. Maior
Duminica Înfricoșătoarei Judecăți
(a Lăsatului sec de carne)

1 Corinteni 8

⁸ Dar nu mâncarea ne va pune pe noi înaintea lui Dumnezeu. Că nici dacă vom mânca ne prisosește, nici dacă nu vom mânca ne lipsește.

⁹ Aveți grijă însă ca nu cumva această libertate a voastră să devină împiedicare pentru cei slabi.

¹⁰ Că dacă cineva te va vedea șezând la masă în templul idolilor pe tine, cel care ai cunoștința, oare conștiința lui, a celui slab, nu va găsi temeii să mănânce din cele jertfite idolilor?

¹¹ Prin cunoștința ta deci va pieri cel slab, fratele tău pentru care a murit Hristos!

¹² Și astfel, păcătuind voi împotriva fraților și lovindu-le conștiința lor cea slabă, împotriva lui Hristos păcătuți.

¹³ De aceea, dacă mâncarea-i devine fratelui meu piatră de poticnire, în veac nu voi mânca eu carne, ca să nu-l poticnesc pe fratele meu.

1 Corinteni 9

¹ Nu sunt eu liber? Nu sunt eu apostol? Nu L-am văzut eu pe Iisus, Domnul nostru? Nu sunteți voi lucrul meu întru Domnul?

² Dacă altora nu le sunt apostol, cel puțin vouă vă sunt. Că voi sunteți, întru Domnul, pecetea apostoliei mele.

Matei 25

³¹ Iar când va veni Fiul Omului întru slava Sa și toți sfinții îngeri cu El, atunci va ședea pe tronul slavei Sale.

³² Și se vor aduna în fața Lui toate neamurile și-i va despărți pe unii de alții precum desparte păstorul oile de capre.

³³ Și va pune oile de-a dreapta Sa, iar caprele de-a stânga.

³⁴ Atunci Împăratul va zice celor din dreapta Sa: «Veniți, binecuvântații Părintelui Meu, moșteniți împărăția cea pregătită vouă de la

întemeierea lumii.

³⁵ Că am flămânzit și Mi-ați dat să mănânc; am însetat și Mi-ați dat să beau; străin am fost și M'ați primit;

³⁶ gol, și M'ați îmbrăcat; bolnav, și M'ați cercetat; în temniță am fost și ați venit la Mine».

³⁷ Atunci Îi vor răspunde dreptii, zicând: «Doamne, când Te-am văzut flămând și Te-am hrănit? sau însetat și Ți-am dat să bei?

³⁸ sau când Te-am văzut străin și Te-am primit, sau gol și Te-am îmbrăcat?

³⁹ sau când Te-am văzut bolnav sau în temniță și am venit la Ti-ne?»

⁴⁰ Și răspunzând Împăratul, le va zice: «Adevăr vă spun, întrucât ați făcut unuia dintr'acești foarte mici frați ai Mei¹, Mie Mi-ați făcut».

⁴¹ Atunci va zice și celor din stânga: «Duceți-vă de la Mine, blestemaților, în focul cel veșnic, care este gătit diavolului și îngerilor lui².

⁴² Că am flămânzit și nu Mi-ați dat să mănânc; am însetat și nu

Mi-ați dat să beau;

⁴³ străin am fost și nu M'ați primit; gol, și nu M'ați îmbrăcat; bolnav și în temniță, și nu M'ați cercetat».

⁴⁴ Atunci vor răspunde și ei, zicând: «Doamne, când Te-am văzut flămând sau însetat sau străin sau gol sau bolnav sau în temniță și nu Ți-am slujit?»

⁴⁵ Atunci le va răspunde, zicând: «Adevăr vă spun, întrucât nu ați făcut unuia dintr'acești foarte mici, nici Mie nu Mi-ați făcut».

⁴⁶ Și vor merge aceștia la osânda veșnică, iar dreptii la viața veșnică³.

Tâlcuire

Înfrișoșata judecată!

Judecătorul vine pe nori, înconjurat de mulțime nenumărată de cerești și netrupești puteri. Trâmbițele dau glas în toate colțurile pământului și școală pe cei morți. Cei înviați se îndreaptă cete-cete spre locul hotărât, spre scaunul Judecătorului, simțind de-

¹ = Umili, neînsemnați, neluați în seamă; suferinzii cu care Hristos Se identifică. Criteriul Judecății îl constituie faptele iubirii de aproapele (dar și credința mărturisită, cf. 10, 32).

² Compară cu v. 34: „focul cel veșnic” nu a fost creat la „întemeierea lumii”!

³ *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

ja, dinainte, care va fi hotărârea ce le va răsună în urechi: căci faptele fiecăruia apar scrise pe fruntea ființei lor și însuși felul cum vor arăta va fi pe potrive faptelor și obiceiurilor lor. Despărțirea celor de-a stânga de cei de-a dreapta se va face de la sine. În cele din urmă, totul este hotărât. O tăcere adâncă se înstăpânește, încă o clipă și se aude hotărârea din urmă a Judecătorului – unora: „veniți”, celorlalți: „mergeți de la Mine”. „Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne pe noi! Fie mila Ta, Doamne, asupra noastră!” – însă atunci va fi, deja, prea târziu pentru a mai striga astfel. Acum trebuie să ne îngrijim a șterge din ființa noastră semnele de rea viață care sunt scrise în ea. Atunci, vom fi gata să vărsăm râuri de lacrimi pentru a ne spăla; dar asta nu va mai sluji la nimic. Să plângem acum, dacă nu cu râuri de lacrimi, măcar cu pârâiașe; dacă nu cu pârâiașe, măcar cu picături de ploaie; dacă nici măcar acestea nu se vor afla, să ne zdrobim cu inima și, mărturisindu-ne Domnului păcatele, să Îl rugăm să ni le ierte, făgăduind să nu-L mai întristăm prin călcarea poruncilor Lui, și să plinim cu râvnă, după aceea, această făgăduință!⁴

⁴ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an.*